

CHARIZMA

Po prestávke

Drahí čitatelia Charizmy a priaznivci KChO, ospravedlňujeme sa za dlhú „prestávku“. Veríme, že po obnovení a nábrati nového duchu opäť zavítá Charizma medzi Vás a nájdete v nej veľa povzbudení a inšpirácie.

Chceme zachovať túto formu našej komunikácie s Vami. Vnímame, že je potrebná a môže byť priestorom pre budovanie jednoty v rôznosti i formácie KCHO na Slovensku. Nenárokujeme si žiadnu výlučnosť, len ponúkame službu a pomoc tým, ktorí ju chcú. Zároveň chceme dať priestor aj Vám. Vaše svedectvá, podnety, otázky, informácie o aktivitách v spoločenstvách, môžu byť inšpiráciou pre iných. Nezostaňme len pasívnymi konzumentmi, ale podeľme sa s tým, čo robí Duch Svätý v našich životoch. Prispejme aj svojou účasťou na šírení dobra medzi nami.

Milí čitatelia, v tejto podobe vychádza Charizma posledný krát. Rozhodli sme sa totiž zmeniť formát nášho časopisu a tiež vynaložiť viac úsilia, čo sa týka pravidelnosti vydávania. Tešíme sa, že Vám budeme môcť predstaviť Charizmu v novom šate už v máji na celoslovenskom stretnutí spoločenstiev KCHO v Košiciach, na ktoré Vás zároveň srdečne pozývame. Druhou radostnou správou pre nás a veríme, že i pre vás, je fakt, že sme získali cirkevné schválenie pre časopis.

Máme nádej, že nestratíme Vašu priazeň i duchovnú podporu. Nech Zmŕtvychvstalý Kristus - naša nádej i radosť, Vám prinesie pokoj do ďalších dní.

Za redakčnú radu Imrich Degro

Rastiem?

Možno ste si viacerí všimli, že vo svojom živote duchovne už nerastiete. Rástli ste, ale zrazu sa vás rast zastavil, stojíte na mieste.

Deti, ktoré sa prirodzene vyvíjajú a zrazu prestanú rást, sú choré. Rodičia s nimi musia ísiť k lekárovi, aby stanovil diagnózu a následne liečbu. Ak duchovne nerastiem, som chorý. Preto s tým musím niečo robiť: najprv diagnostikovať a potom nasadiť účinnú liečbu.

Čo v duchovnom živote znamená rast? Ísiť na hlbšiu, stávať sa zrelším. Ako sa prejavuje zrelosť? Ked' zahryznete do ovocia a je kyslé, tvrdé, ked' vás z toho striasa, viete, že je nezrelé. Ak je to ovocie chutné, šťavnaté, viete, že je zrelé. Podobne je tomu aj v duchovnom živote. Zrelosť sa prejavuje prinášaním ovocia. Každý, ak sa pozrie na svoj život, by mal vedieť či prináša ovocie alebo nie, či prináša zrelé ovocie alebo nezrelé.

Božie slovo hovorí o zrelosti v dvojakom význame:

(a) približovať sa k cielu

Zrelý človek vie, kde je ciel a kráča k nemu. Preto aj jeden z významov slova hriech znamená „minúť ciel“.

(b) byť celistvým

Mnohí kresťania sú úžasní v nejakej oblasti života. Dokážu napríklad úžasne viesť chvály, evanjelizovať, modliť sa, a pod.. No zároveň majú väčne trhliny vo svojom živote. Sú pomazaní, no sú nezrelí. Ježiš na nás nepozerá podľa pomazania, ktoré nám dal, ale podľa zrelosti, ktorú sme dosiahli.

Rast sa odohráva v čase. Kvalita je zase to, do čoho máme dorastať. V duchovnom raste vlastne ide o to, akú kvalitu - zrelosť získame za daný čas. Môžu nastáť štyri stavy:

1. nerastieme

Čas beží a my sme stále rovnakí, stojíme na jednom mieste.

2. rastieme pomaly

Je to najčastejší jav. A k tomu sa ešte ospravedlňujeme, že každý predsa nemusí rásť tak rýchlo.

3. rastieme normálne

Toto je ideálny stav.

4. rastieme veľmi rýchlo

Rásť veľmi rýchlo je nebezpečné. V duchovnom živote sa to prejavuje tak, že v niečom sme veľmi kvalitní a v niečom sme úplne na začiatku. A toto - ak to zistíme - nás môže veľmi zaskočiť, sklamat' a

OBSAH

Rastiem?	1 - 2
V. celoslovenské stretnutie vedúcich KCHO	3
Na Turíce opäť v Nitre	4
Kto prijme jedno takéto dieťa...	5
Charizma rozlišovania	6 - 8
Ako byť dobrým otcom?	9
Svedectvá	10
Semináre s P. Vellom	11
Výzva ICCRS	11
Celoslovenské stretnutie spoločenstiev KCHO	12
Chariknižnica	12

znechutíť. Rýchly rast alebo túžba po ňom nám môže priniesť zlé ovoce.

Ak hovoríme o čase, je dôležité správne načasovanie. Boh nám povedal, čo máme robiť. Jedna časť kresťanov si povie: „To asi neboli Boh.“ Nevedia to rozlišiť a preto nič nerobia, nerozhodnú sa. Druhá časť kresťanov si povie: „Boh mi povedal, že mám toto urobiť, tak rýchlo do toho“. Len málo kresťanov sa pýta Pána: „A kedy, Pane? Teraz?“ A Pán môže povedať: „Áno alebo o 5 rokov“. A preto, že sa nepýtame, sme sklamaní. Vykročili sme hned i rýchlo a nič sa nezmenilo. Nezabúdajme, že Boh nás nevytrhne z času a neprenesie len preto, že chceme byť rýchlo duchovnými a zrelými.

Božie slovo používa dva pojmy pre čas: *chronos* a *kairos*.

Ked' hovorí o čase, ktorý plynie, používa pojem *chronos*. Je to prirodzený čas, ktorý všetci musíme brati do úvahy. Rátame ho na minúty, hodiny, dni, mesiace. Ide o prirodzený vývoj.

Božie slovo používa aj termín *kairos*. Ide o zvláštny čas, neobyčajný čas. Čas, ktorý sa nepočíta na minúty alebo hodiny. Je to príhodný čas. Čas, v ktorom Boh zasahuje výnimočným spôsobom do nášho života. Čas, ktorý Boh dáva na to, aby sa s nami niečo udialo. Cez *kairos* človek dokáže rást rýchlejšie, ak vie správne zareagovať. Jednou z príčin našej stagnácie je to, že zle reagueme na Boží *kairos*, a preto ho premármime.

Nezabúdajme, Boží *kairos* nie je len čas duchovnej moci či útechy, veľkých zázrakov a oslobodenia. Je to aj čas súženia. A Boh častokrát robí viac v čase súženia ako v čase útechy.

Spomeňme si na udalosti vo večeradle. Na apoštолов, a zvlášť na Petra, dopadol Boží *kairos*. Nebolo to nič príjemné: „Šimon, Šimon, hľa, satan si vás vyžiadal, aby vás preosial ako pšenicu. Ale ja som prosil za teba, aby neochabla tvoja viera. A ty, až sa raz obrátiš, posilň svojich bratov.“ (Lk 22, 31n). Peter zo začiatku reagoval nesprávne: „Pane, hotový som ist' s tebou do väzenia i na smrť!“ (Lk 22, 33).

Niekedy aj my takto reagueme: Nebojím sa, zvládnem to. Áno,

mnohé problémy zvládneme, lebo mnohé z nich prichádzajú ako skúška. A ak konáme v Božej autorite, v autorite mena Ježiš, zvíťazíme, lebo to neboli *kairos*. Bolo to len pokúšenie v obyčajnom čase *chronos*.

Niekedy však Boh posielal *kairos*, a vtedy nám nepomôže zrickanie či oslobodzovanie. Vtedy pomôže len vernosť Pánovi; byť verný a nechať sa preosiať. A to všetko len preto, aby ked' tým prejdeme, mohli sme posilňovať bratov a sestry vo viere. To, či sme naozaj vytrvalí, sa ukáže, až ked' na nás dopadne súženie.

„*kairos*“ alebo „*chronos*“

Príčiny duchovnej stagnácie

1. duchovná infantilnosť

Ničomu nerozumieme, a preto nerasticeme.

2. dvojtvárnosť

Nerobi nám problém chodiť do kostola, pravidelne sa modlit' a zároveň mať nemanželský vzťah alebo byť neverný manželovi či manželke alebo sa pravidelne opíjať, klamat', podvádzat', a pod.. Je to pre nás úplne normálne. Ak niekto nerasticie tellesne alebo sa mentálne nevyvíja, hned' si to všimneme a považujeme to za abnormálny jav. Ked' sa to však deje v duchovnom živote, nikoho to netrápi.

Nevadí, že sme slabí, lebo v našej slabosti sa prejavuje Božia sila. Nevadí, že padneme, ak potom vstaneme a ideme ďalej. To, čo Bohu vadí je, že ked' padáme, tak sa tvárame, že je to normálne.

Nikto netvrdí, že si svätým už teraz alebo že musíš byť hned' na 100% svätým. Hovoríme o tom, čo v skutočnosti chceme; pre čo sme sa rozhodli vo svojom živote.

3. nerozhodnosť

Nerozhodli sme sa pre rast. Neaktivovali sme svoju vôľu alebo sme ju aktivovali nesprávnym smerom. Povedali sme si, že budeme ro-

bíť to, čo je výhodnejšie. Toto robia deti. Oni si vždy vyberú to, čo je pre nich výhodnejšie, čo je pre nich príjemnejšie.

Ak nerastieš, si ako dieťa. S dieťaťom sa dá rozprávať iba ked' chce; dá sa s ním modliť iba ked' chce; dá sa s ním učiť iba ked' chce.

Ak urobíme rozhodnutie, máme polovicu výhry za sebou. Veľký podiel na našej stagnácii má práve nesprávne používanie vôle.

4. neposlúchame učiteľa

Boh nám posielal učiteľa, radcu, pomocníka, advokáta, tešiteľa, Ducha Svätého.

Ježiš o ňom hovorí:

(a) „aby zostal s vami naveky“ (Jn 14, 15).

Duch Svätý, ktorý nám pomáha stať sa zrelými, je pri nás naveky. Aj v čase súženia, aj vtedy ked' sa pýtame „Bože, kde si? Ako sa na to môžem pozerat?“

(b) „naučí vás všetko a pripomene vám všetko“ (Jn 14, 26).

Bez Ducha Svätého sa nezaošíbame, nebudeme rást'. On bude našim pomocníkom len ak sa necháme viesť.

Ako nás vedie DS?

Duch Svätý vstupuje do nášho ducha cez krst, vieri a prijatie Pána Ježiša. Vstupuje do nášho tajného vnútra. Do toho, čo nevieme ani poriadne pomenovať a vystihnuť. A cez nášho ducha ovplyvňuje náš rozum, city, vôľu, schopnosti aj naše telo.

Záver

Musíme urobiť štyri veci:

(1) nežiť v nevedomosti

To znamená byť vyučovaný, prijímať nové poznanie o Bohu a jeho konaní.

(2) mať ochotné srdce

To znamená, že musíme prikázať našej vôle: „Bude to takto!“.

(3) reagovať na *kairos*

To znamená, správne ho ohodnotiť ako príhodný čas; je jedno, či je to čas radosti alebo súženia.

(4) nechať sa prenikať Duchom Svätým

To znamená, chodiť v Duchu Svätom, žiť s vedomím, že tento učiteľ je stále pri mne a vo mne.

V dňoch 9. - 10. mája sa uskutočnilo v Nitre V. celoslovenské stretnutie vedúcich spoločenstiev KCHO. Dvojdňový program začal stretnutím vedúcich v kňazskom seminári, kde sme privítali hlavných hostí i prednášateľov stretnutia M. Landiho a D. Dominicisa z Obnovy v Duchu Svätom z Talianska. Asi 120 účastníkov si vypočulo katechézy o kvalite vedúceho spoločenstva, ktoré priblížili na pozadí listu Títovi.

Na druhý deň pokračoval program otvoreným evanjelizačno - modlitbovým stretnutím v športovej hale. Vyše tisíc účastníkov stretnutia prežilo peknú vigíliu Turíci. Opäť obohatenú prednáškami našich hostí i spoločnou modlitbou a Eucharistiu, ktorej predsedal pomocný diecézny biskup Mons. M. Chovanec.

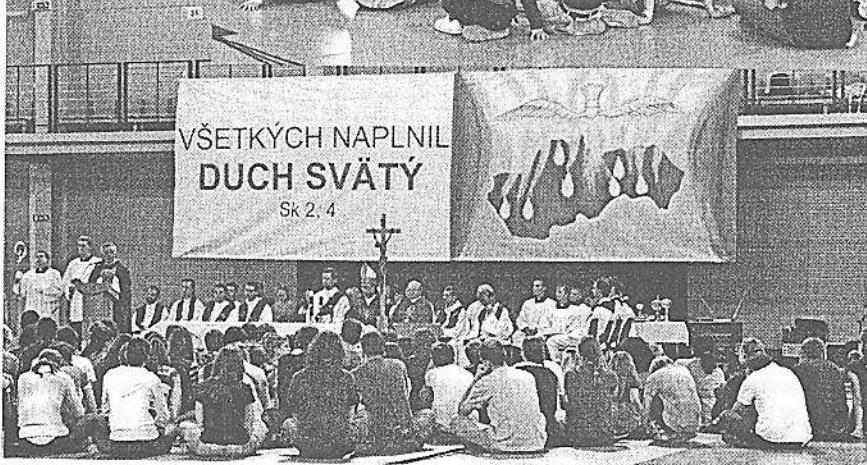
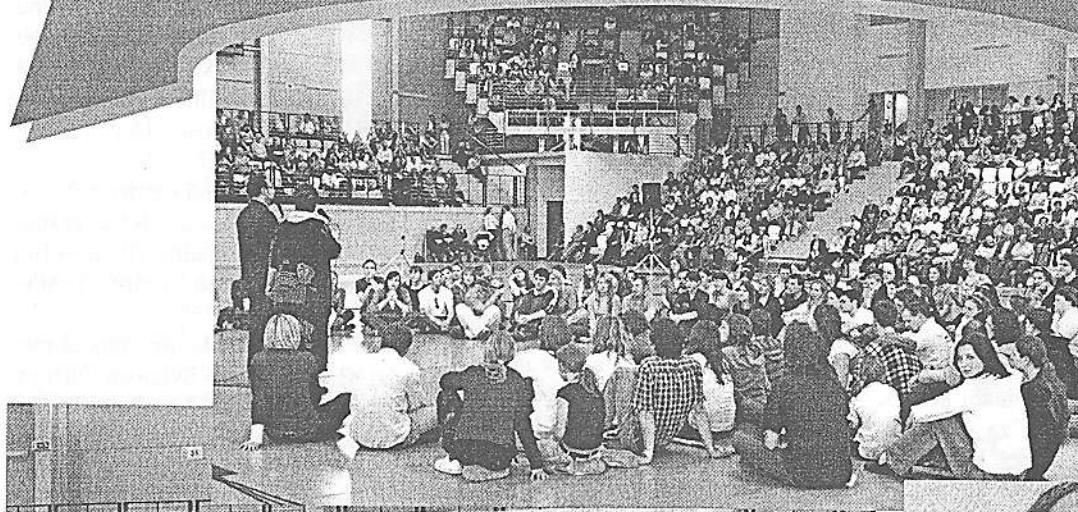
Osobitne zaúčinkoval na všetkých zúčastnených popoludňajší program venovaný mládeži. Aj vďaka nemu s nádejou pozeráme do budúcnosti Obnovy na Slovensku.

Mario Landi

V. celoslovenské stretnutie vedúcich KChO

Dino Dominicis

NA TURÍCE OPÄŤ V NITRE - SVEDECTVO

Krásny slnečný deň privítal 10. mája 2008 spoločenstvá, priateľov a sympatizantov Katolíckej charismatickej obnovy opäť v Nitre. Novučičká športová hala sa od rána zaplnala bratmi a sestrami z celého Slovenska. Radostnými rannými chválami, spevom a hlavne modlitbou sme pozývali Ducha Svätého, aby prišiel medzi nás.

Pozvanie tento rok prijali vzácni hostia z Katolíckej charismatickej obnovy z Talianska, veľmi príjemní a sympatheticí muži modlitby Mário Landi a Dino de Dominicis. Veľmi silne na mňa na začiatku záposobia Máriova prosba, aby sme sa všetci za neho pomodlili a on túto modlitbu prijal na kolenách.

Mário hned' ako prvé vysvetlil, že sa nebude zaoberať minulosťou, ale chce hovoriť o budúcnosti Cirkvi. Tou budúcnosťou, príslubom a nádejou je naša mládež. Vyzval prítomných mladých ľudí, či sa chcú na nej podieľať, či chcú zmeniť nielen svoje životy, svoje postoje, ale zmeniť celé Slovensko, aby bolo krásnou krajinou, ktorá žije na kresťanských základoch. „Ak neviete, alebo nemáte odvahu, po prostie Ducha Svätého. Dôverujte mu. Chcete niečo také skúsiť? Tak urobte prvý krok, zíďte z tribún a podte sem dolu, ku mne.“ A zrazu zo všetkých strán začali schádzať mladí ľudia do stredu haly, usmiali, plní očakávania a odhodlaní.

Ked' idem na takéto stretnutia, nezaoberám sa tým, kde budem sedieť, alebo stáť, ale pýtam sa „Pane, kde ma potrebuješ?“ a nechám sa ním viesť. A dnes ma zaviedol hore na bočnú tribúnu, hned' za dvomi mladými dievčatami, ktoré boli od Žiliny a na takomto veľkom stretnutí boli po prvýkrát. Ked' Mário vyzval mladých, aby prišli dolu k nemu, všimla som si, že dievčatá len pozerajú jedna na druhú a nevedia sa rozhodnúť. Tak som sa k nim naklonila a spýtala sa „Dievčatá, vy vari nie ste mladé?“ Usmiali sa a spýtavo pozerali na svoju batožinu. Vtedy som pochopila, „Nebojte sa, o tú sa vám postarám, len bežte dolu.“ A oni s radosťou bežali za ostatnými.

V Máriovej prednáške bolo obsiahnuté všetko, problémy a pokusenia tohto sveta, vplyv médií, reklamy, internetu, drogy, alkohol, všetko s čím musí mládež denne bojovať. Ale aj pocity a názory mladých ľudí, ich bezradnosť, neschopnosť brániť sa, a pod. Páčilo sa mi, že tam neboli zákazy a príkazy, nebolo to len konštatovanie, ale bolo tam aj jasné riešenie: „Ak nevieš, čo máš urobiť, ako sa máš rozhodnúť, čo si vybrať na internete, čo pozerať v televízii, čo si obliekať, ako sa zabávať, pozvi si do svojho problému Ježiša a nechaj sa ním viesť.“

Obdivovala som s akou ľahkosťou, pútavo a presvedčivo vedel Mário osloviť nielen mládež, ale aj nás ostatných. „Pred 2000 rokmi 12 mladých ľudí zmenilo svet, vás je možno šesťdesiat, ale môžete zmeniť päť svetov.“ Odvážna veta na zamyslenie.

Druhým hostom bol Dino, ktorý viedol modlitbu. Najskôr nás všetkých vyzval na aktivitu, mladí vekom versus mladí duchom, muži versus ženy, a celá hala spontánne reagovala.

N a j s k ô r
sme sa modlili
za tých, ktorí boli uprostred, mladých ľudí. Potom ich Dino vyzval, aby sa otočili k nám a modlili sa za nás. Vystretené ruky boli úžasným spojením medzi nami a slzy dojatia a lásky sa trblieli na oboch stranach. Silu tejto modlitby cítil naozaj každý. Potom opäť Mário vyzval mladých: „A teraz bežte k bratom a sestrám hore na tribúny a objímte každého a pobozkajte ho, aby ani jeden z nich nezostal bez väčšho objatia.“ A to bola spontánosť, na ktorú sa nezabúda. Boli sme si všetci tak blízki, ako jedna veľká rodina a Duch Svätý sa určite veľmi radoval. Aj tie moje milé dievčatá dobehli hore za mnou, aby ma objali a bozkom vyjadrili svoju veľkú radosť, vtedy som pochopila, že práve tu ma Pán potreboval. On nám vždy

dáva aj nejakú službu a Duch Svätý nám tíško našepkáva.

Obedňajšia siesta nám umožnila posilniť sa, ale dala aj priestor na rozhovory. A bolo o čom hovoriť, Duch Svätý to naozaj veľmi dobre riadil. Občerstvení sme sa mohli venovať, buď službe modlitby, alebo priať sviatost zmierenia, alebo sa len modliť.

Nasledoval blok otázok a odpovedí, kde boli zaujímavé nielen otázky, ale hlavne odpovede.

Prišla vzácná chvíľa, svätú omšu celebroval otec biskup Mons. Marián Chovanec za asistencie viačerých kňazov. Prežívali sme ju všetci s veľkou pokorou a odovzdanosťou.

Spevom a modlitbami sa stále viac umocňovala túžba, aby Duch Svätý vylial svoje milosti a dary na tých, ktorí o to prosili, aj na všetkých prítomných. Pútavá kázeň a sila modlitby kňazov spolu s veriacimi, veľmi citlivý výber piesní a skvelí hudobníci, to všetko nako nice spontánne vyvrcholilo vo vzývanie Ducha Svätého. Prijatím Eucharistie ešte viac silnel prejav našej lásky k Ježišovi Kristovi, ktorú sme prejavovali radostným spevom. Jeho meno znalo halou ako ozvena, ktorá silnela a prítomnosť Ducha Svätého bola naozaj jednoznačná.

Tá radosť v srdciach všetkých nás sa opísť nedá, ale vyjadrovali ju veľmi šťastné, usmiate tváre bratov a sestier.

Pán Ježiš nakoniec prišiel medzi nás ešte raz vo Sviatosti Oltárnej v krátkej adorácii. A ked' prechádzal medzi nami boli sme plní vďačnosti a lásky za všetky dary a milosti, ktoré sme mohli obsiahnuť z jeho nekonečnej dobroty a štedrosti. Nakoniec sme sa takito radostní „vyšantili“ v záverečnej „tancováčke“, ktorú sme našim hostom, bratom a sestrám z blízka i d'aleka slúbili na poslednom turíčnom stretnutí KCHO.

Ďakujem všetkým, ktorí sa podielali na tomto skvelom stretnutí, ale hlavne Duchu Svätému, ktorý to všetko naozaj riadil.

B. Matúšková

Kto príjme jedno takéto dieťa...

Bolo to veľmi dávno, keď sa ma dotkli slová Písma: „*Kto prijme jedno takéto dieťa, mňa prijíma.*“

Neskôr som bola na dovolenke s kresťanskou partiou, bola tam žena, ktorá mala dievčatko v pestúnsťe. Vo mne sa znova ozvalo to slovo.

O niečo neskôr som prežívala veľkú krízu. Dodnes cítim ako som v hlbke srdca vyslovila: „Bože, ak ma z tohto dostaneš, to dieťa z domova si vezmem.“

Ešte za bývalého režimu som požiadala OÚ - sociálny odbor o pestúnsťo. Dostala som vyjadrenie, že navrhujú vyhovujúcejšiu rodinu. Po prevrate bola moja záležitosť riešená na okresnom úrade. Po vyjadrení lekára, absolvovaní psychologických testov, mi dali súhlas. Podľa starého systému bola žiadosť pridelená do jedného detského domova a čakalo sa na vhodné dieťa. Tak som čakala a čakala...

Pozvali ma do Dojčenského ústavu v Nitre, kde ma zoznámili s 3 - ročným dieťaťom, ale mala som sa vyjadriť hned. To som nedokázala.

Potom sa aj tento systém zmenil. Žiadateľ, teda ja, si mohol hľadať dieťa, v ktoromkoľvek domove. A tak som navštívila Detský domov Súlovce, Žitavce, Hajná Nová Ves, Piešťany, Trnava. Ked' sa mi zdalo, že to trvá prídlho, prosila som Matku Božiu: „Prosím Ťa, pomôž mi nájsť to dieťa.“

Majka

Najbližší telefonát bol do Tajnej. Riaditeľ mi povedal, že nemajú vhodné dieťa do pestúnskej starostlivosti, iba ak Majku. Ale je to Rómka a trochu telesne postihnutá. Inak chodí do cirkevnej ZŠ a dobre sa učí. Opatrne som podľakovala, ale z druhej strany sa ozvalo: „Ale ved' mohli by ste prísť, za to nič nedáte“. Tak som šla. Ked' si 7 - ročné dievčatko sadlo vedľa mňa, zahrnulo si vlásky a začalo čítať zo šlabikára, ja som vedela, že d'alej hľadať nebudem. A to som mala v žiadosti uvedené, že nie rómske a nie postihnuté dieťa.

A tak to začalo. Majka chodievala k nám na sviatky a prázdniny a to pomerne dlho.

Povedať „áno“

Dlho mi trvalo urobiť rozhodný krok, povedať áno.

Som nepraktická, nešikovná žena, nepružná, bojazlivá, nepriebojná. Proste nemožná. A to som v tom čase prežívala ešte aj hroznú traumu zo smrti matky, pocit viny, ďalšie a ďalšie zlyhania. Ale na sebe Vám dosvedčujem slová sv. Pavla: „*V ľudskej slabosti sa prejavuje Božia sila.*“

Ked' som to povedala našim, cítila som ako stuhli: „Ved' sa nevieš postarať ani sama o seba a ani finančne to nezvládneš“. Po vypočítaní ľažkostí, ktoré obnáša výchova dieťaťa, tvrdo a rozhodne povedali, že rozbijem vzťahy a už nikdy to nebude také, ako to bolo. Ani ja sama som si nevedela predstaviť, že niekto cudzí by mal byť v našom dome stále. A potom pocit zodpovednosti, po prežitých zlyhaniach bol tak vypuklý, že som sa bála takmer čokoľvek väčšie urobiť, aby to nedopadlo zle, aby som nezlyhala, aby som nemusela niesť zodpovednosť.

Bolo to ľažké, ale po tejto sprache som cítila, že sa oslobodzujem a približujem viac k Bohu. Ja, taká strašne nerohodná v bežných veciach som dokázala ísť na súd a povedať áno. Sama od seba by som toto rozhodnutie nikdy, ale nikdy, neurobila. Pán ma posilňoval.

Moje svedectvo pokračuje

Nikdy som nemala odvahu prosiť Pána o pomoc v oblasti financií. Vlastne ani mi to neprišlo na um. V našom dome nikdy nebolo nazvyš a ja som to brala tak, ako to bolo. Na štúdiá som si musela zarobiť.

Ked' prišla do rodiny Majka, do starého rodičovského domu, bolo potrebné hned zaviesť vodu, plynové kúrenie, dať nové ríny, kúpiť nábytok do kuchyne, zariadiť obývačku, no a kúpeľňa – tá vôbec nebola. O hygienu som mala postarané tak, že som chodievala k súrodencom. Našetrené nič, jeden učiteľský plat. Tak som rozmyšľala, že oslovím nejakého politika alebo nadáciu.

Raz večer som počúvala reláciu Cesty. Obrátila som sa na politiku, ktorý tam hovoril. Podľakoval sa

mi za dôveru a poradil, že sa mám obrátiť na nadáciu, ktorá pomáha náhradným rodinám a pribalil nejakú tisícku. Od nadácie som dostala 25 tisíc. Jedna sestra zo spoločenstva mi bez úroku požičala 60 tisíc. Pretože sa nielen zriaďovala kúpeľňa, ale museli sa urobiť aj také práce ako múry, dlažba, strop, odpad a pod., všetky peniaze sa minuli, ba ešte bolo málo. Priateľka mi požičala 30 tisíc. Po splátke 5 tisíc vyhlásila, že ostatné nechce. Búrlila som sa, ale ona mi tvrdo povedala: takto som sa rozhodla. V pokore a tichej radosti som d'akovala Bohu i jej.

Ako sme tak spolu s Majkou nažívali, zistila som, že moja chladnička je malá a nemá ani mrazák. Ten istý problém mala suseda, lenže ona má 5 detí a ich chladnička im bola tiež malá – ale pre nás akurát. Ona si kúpila novú a túto jej bolo lúto vyhodiť, tak nám ju ponúkla. Nič jej nechýbal a má aj mrazák.

Televízor som mala – taký malý. No stačil mi. Ale nemala som ani video, ani DVD. A Majka by rada pozerala aj niečo také. Ved' to poznáte. Lenže ja som nemala peniaze na nové. Moji birmovní rodičia kúpili ich rodine DVD. To však nevedeli, že bude u nich stáť na skriní. Tak mi ho dali.

Casom som sa odhodlala kúpiť nový televízor. Poprosila som synovca, aby mi pomohol nejaký vybrať. On mi na to len povedal: „Načo by si kupovala, ja mám dobrý, nepoužívame ho, lebo máme najmodernejší“. Tak máme aj televízor.

Počítač - zíšiel by sa aj mne, aj Majke - ved' aj v škole sa učí na počítači.

Naša šéfka je dobrá manažérka. Učebne i kabinety máme dobre vybavené počítačmi. Občas sa nejaké nové kúpia, staré sa dajú do iných učební a ak niečo zostane, vyradí sa. A tak máme aj počítač.

Majka má veľký dar spevu, hudby i tanca. Túžila po varhanoch. Naša mladá organistka, ktorú som kedysi v rámci Orla dala do hudobnej školy, nám s radosťou ponúkla jej nástroj, ktorý už nepotrebuje.

Toto hovorím ako svedectvo, že Pán sa stará...

Bože d'akujem Ti, že dnes môžem týmto svedectvom oslavovať Tvoje meno!

Inka

CHARIZMY IV.

Charizma rozlišovania

Do skupiny chariziem poznania zaraďujeme aj charizmu *rozlišovania duchov*. Ide v nej o zistenie, či je niečo ovplyvňované dobrým alebo zlým duchom.

Ježiš a zlí duchovia

V pozemskom účinkovaní Pána Ježiša sa môžeme veľmi často stretnúť s existenciou zlého ducha, ktorý ho osobne pokúša, chce ho zotrociť alebo napáda iných ľudí. Pred Ježišom, naplneným Duchom Svätým, diabol odkrýva svoju existenciu, ohlasuje svoju prítomnosť. Keď Pán Ježiš posielala svojich apoštолов na prvú evanjelizačnú misijnú cestu, dáva im moc a poslanie osloboďovať ľudí od zlého, od zlých duchov. Súčasne im udeľuje aj milosť, aby boli schopní rozlišovať duchov, spoznávať ich a vyháňať. Po návrate z misijnej cesty, natešení apoštoli Ježišovi oznamujú, že aj zlí duchovia sa im poddávajú. Z toho pre nás plynie prvé vážne poučenie, že ľudia ktorí uverili Kristovi, ktorí mu odovzdali svoj život, ktorí žijú s Kristom, tí nemajú dôvod báť sa zlého ducha. Iste, Zlého musíme brať do úvahy aj so všetkou jeho zákerenosťou, ktorá sa v ňom skrýva, ale sme deťmi Božieho kráľovstva, sme bratmi Ježiša Krista, synovia a dcéry, ktorí iba v Kristovi majú možnosť nad ním víťaziť. V Kristovi a v Kristovom DUCHU!

Ježiš nás vyzbrojuje

Ak Boh prostredníctvom Duha Svätého vystrojuje veriacich charizmu rozlišovania duchov, mohli by sme presnejšie povedať - rozlišovania zlých duchov, je to kvôli reálnej prítomnosti diabla a kvôli našej schopnosti alebo aj nutnosti spoznávať ho v jeho pôsobení a následne sa pred ním a pred jeho vplyvom chrániť. Čiže poznanie tu nie je len preto, aby sme o týchto veciach vedeli alebo aby sme boli o nich informovaní, ale to poznanie nás predovšetkým vedie k zodpovednosti. Vedie nás k tomu,

ako sa postaviť na odpor alebo ako sa nevystaviť pôsobeniu Zlého. Ak som predtým povedal, že nemáme dôvod báť sa zlého ducha, to ešte neznamená, že sa mu budeme vystavovať, aby nás trápil, aby nás pokúšal, aby nás zvádzal k zlu a tak odtráhal od Božieho kráľovstva.

Dar poznania nás vedie k zodpovednosti za milosť vykúpenia a charizmu rozlišovania nám môže pomôcť chrániť sa i užívať prostriedky vydobyté Ježišom Kristom v Duchu Svätom.

Po víťazstve diabla nad človekom v raji, kde sa vo veľkej miere pričinil o naše zlyhanie, bol opäť porazený v Ježišovej víťaznej smrti na kríži, v jeho celej spasiteľnej obeti. Tu diabol dostał zásadnú ranu, a aj keď ďalej bojuje proti Božiemu kráľovstvu, človek vykúpený Kristovou krvou dostáva zvláštnu milosť odolávať jeho pôsobeniu.

Túto rubriku sme rozdelili na systematickú a aktuálnu formáciu.

V systematickej sme postupne predstavili vznik a vývoj ChO v celosvetovom meradle a zvlášť na Slovensku. Po historickom vstupe uverejňujeme katechézy o podstate a charakteristických črtach ChO, o charizmách a ich používaní v službe iným.

V aktuálnej formácii sa predovšetkým venujeme problematike života v spoločenstve.

Tri oblasti

Všimnime si teraz Ježiša bezprostredne po krste v Jordáne, keď odchádza na púšť. Vieme, že na púšť odchádza preto, aby sa tam modlil, postil a pripravoval sa na svoje verejné účinkovanie. Tento čas však zneužíva Zlý a začína Ježiša pokúšať. Pokúša ho trojakým spôsobom, útočí na neho v troch oblastiach: v žiadostivosti tela, a to je časté pokušenie, ktoré diabol adresuje ľuďom, v žiadostivosti očí a v oblasti, ktorá je hádam najzákernejšia, a to je pýcha života.

„Nebudem ti slúžiť!“ Toto diabolské - byť ako Boh, ba ešte viac, už mnohých priviedlo k záhube. Eve v raji, ktorá keď sa bráni pred pokušením diabla a konštatuje, že Boh im zakázal jest zo stromu, ktorý je v strede raja, had odpovie: „Keď budete z neho jest, otvoria sa vám oči a vy budete ako Boh“ (Gn 3, 5). Ľstivo klame, čím aj pobáda človeka k pýche. Dáva mu klamnú nádej byť niekým, kým by v skutočnosti človek nikdy nemohol byť. Pýcha života je v nás hlboko zakorenená a diabol ju vie veľmi rafinované využívať vo svoj prospech. Aj preto potrebujeme vedieť rozlišovať a v Božej sile odolávať jeho nástrahám.

Nie diabolu

Ježiš v trojnásobnom pokúšaní na púšti vyjadril rázne 'nie' diabolu a jednoznačné 'áno' Božej vôle. Možno povedať, že Ježiš vo chvíľach pokúšania vyjadril to, čo nedokázal vyjadriť na začiatku človek. Ježiš, prijmúc ľudskú prirodzenosť, v slobodnej ľudskej vôle porazil diabla. V Ježišovom víťazstve sa obnovuje aj naša schopnosť víťaziť nad Zlým. V Ňom máme silu odolávať vplyvom, ktoré by diabol rád uplatňoval na nás.

Keď čítame v Prvom liste sv. Jána v 5. kapitole a v 19. verši slová: „Celý svet je v moci Zlého“, vyjadruje sa tým posledná fáza zápasu medzi diablon a mystickým telom Kristovým. Teda medzi nami, žijúcimi v Kristovej Cirkvi a diablon. V Kristovi máme zaručené víťazstvo, ale nesmieme pritom podceňovať prostriedky pomoci vydobyté Kristovou krvou na kríži. Pán Ježiš to potvrzuje vo svojej modlitbe, keď hovorí: Otče, „nepro-sím, aby si ich vzal zo sveta, ale aby si ich ochránil pred Zlým.“ (Jn 17,15)

Ako nás diabol napáda?

Spôsoby, akými nás diabol napáda, sú rôzne. Vieme, čo sa odohralo vo večeradle, keď Ježiš povedal apoštolom, že nastáva jeho hodina. Následne podal namočenú smidku Judášovi a v tej chvíli vošiel do neho zlý duch. Určite nie preto, že mu Ježiš podal namočenú smidku, ale preto, že už predtým Judáš otvoril srdce pôsobeniu Zlého. Jeho zlý úmysel predchádzal následnému útoku Zlého. Niečo podobné si mô-

žeme všimnúť v prvom kresťanskom spoločenstve, keď ľudia priňášajú do spoločného zo svojho majetku, aby sa potom rozdeľovalo každému podľa potreby a aby nik medzi nimi neboli núdzny. Aj manželia Ananiáš a Zafira predali pozemok, ale dohodli sa, že apoštolom prinesú len časť toho, čo zaň dostali. Keď Ananiáš odovzdával Petrovi peniaze, Peter obdaréný charizmom poznania i rozlišovania mu položil otázku: „Ananiáš, prečo ti satan naplnil srdce, aby si luhal Duchu Svätému a stiahol z peňazí za pozemok?“ (Sk 5, 3) Len čo Ananiáš počul tieto slová, padol a skonal. Asi o tri hodiny prišla jeho manželka Zafira a Peter jej položil priamu otázku: „Povedz mi, či ste za toľko predali ten pozemok? Ona odpovedala: „Áno, za toľko.“ Peter jej povedal: „Prečo ste sa dohovorili počuťať Pánovho Ducha? Počuj za dverami kroky tých, čo pochovali tvojho muža; vynesú aj teba“ (Sk 5,8-9).

V uvedených prípadoch vidíme, že jednou zo vstupných brán, kedy sa človek môže dostať do zosilneného pôsobenia Zlého, je neúprimnosť, klamstvo, poloprávdy. To všetko nás odvádza od poslušnosti Duchu Svätému, a preto je tak veľmi potrebné predovšetkým v sebe správne rozlišovať, aby sme následne mohli pevne a verne stáť na pozíciach Božej pravdy.

Chodiť v pravde znamená kráčať vo svetle, nie v tme lži. Svätý otec Pavol VI. povedal, že celé spoločnosti padli podvládu diabla. Sex a narkotiká zabezpečili otvorené dvere pre satanovu infiltráciu do spoločnosti. Jednou z najväčších potrieb tejto doby je ochrana a obrana proti tomuto zlu.

Viera a Cirkev

Diabol je veľmi aktívny v rozsievaní bludov, klamstiev i pochybností o zjavených Božích pravdách. Vie byť veľmi aktívny aj na pôde teologickej fakúlt. Neraz spôsobuje nepravé zjavenia, aby zoslával vo veriacich účinnosť evanjelia. A tým samozrejme mylí Kristových učeníkov, ktorí potom pripisujú väčšiu dôležitosť „súkromným zjaveniam“ alebo svojím „teologickým názorom“, než rýzemu Božiemu zjavienu, osobitne

zaznamenanému v Písme Svätom a chránenému autoritou Cirkvi.

Zlý má tiež tendenciu vyvolávať roztržky v Cirkvi. Vzbudzuje odpor voči autorite, a to určite nie je z Božieho Ducha. Všetci žijeme pod nejakou autoritou, všetci bez rozdielu. Ak nám ju Boh dáva, tak predovšetkým kvôli nášmu posväteniu a ochrane. Diabol sa vždy stavá proti autorite, vždy mal tendenciu robiť si po svojom. Je osožné pripomenúť nám všetkým, ktorí sme prešli skúsenosťou obnovy v Duchu Svätom, aby sme sa pozerali s náležitou úctou na Bohom nám danú autoritu. Ak nás Duch pobáda k niečomu, čo je dôležité, osožné a vzácné, vždy je potrebné brať do úvahy autoritu, najmä autoritu Cirkvi, ktorá nad tým bdie a nesie hlavnú zodpovednosť. Ona je zárukou toho, že sa nepomýlime.

Duch Svätý nás viedie k zodpovednosti pri rozlišovaní aj pomocou náuky Cirkvi a jej učiteľského úradu.

Sociálna oblasť

V sociálnej oblasti vie diabol nahovárať človeku, že si podmaní celý svet svojimi silami, že nepotrebuje Boha k tomu, aby bolo všetkým dobre. Poukazuje tiež na rôzne charitatívne diela alebo kresťanske cítenie, nie s úmyslom slúžiť tým Bohu, ale len človekovi. Poznáme, ako sa správal Judáš, keď žena vyliala nardový olej Ježišovi na nohy. Zazlieval to žene i Ježišovi. Vraj, či sa olej nemohol radšej predať za trošku denárov a peniaze rozdať chudobným? (Porov. Jn 12,1-8) Aj dnes počujeme výčitky či výzvy adresované kresťanom, adresované Cirkvi, aby sa postarali o sociálne slabšich ľudí. Áno, Cirkev vždy stála pri tých, ktorí potrebovali pomoc, v rámci svojich možností, ale nezabúdajme, že to nie je jej jediná úloha. Ak by sme sa angažovali len v tejto oblasti a pritom zanedbávali osobnú vnútornú vernosť a úctu k Pánovi, stali by sme sa len sociálnymi pracovníkmi. To dokážu urobiť aj neveriaci. My sme tu však aj preto, aby sme oslavovali svojho Stvoriteľa, ctili svojho Vykupiteľa a boli vedení Duchom Posvätilom. Iste, jeden zo vzácnych prejavov úcty, oslavu Boha, je aj pomoc blížnemu. To nechce nikto z nás po-

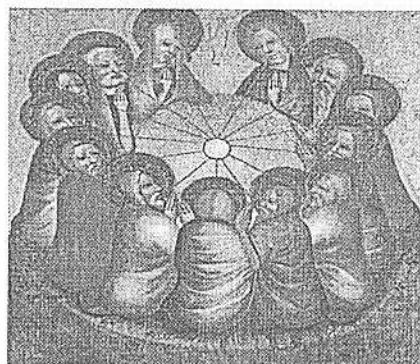
pierať, ale upriamovať pozornosť len týmto smerom by mohlo byť riskantné vzhľadom na to, že pri každom dobrom diele sa nesmie stratíť jeho podstata, to, na čom je postavené, z čoho vzišlo a kam smeruje. Totiž, že všetko dobré, je len z milosti a len z milosti Božej môžeme slúžiť Bohu.

Dary a diela

Inokedy sa Zlý vie dobre maskovať za zdánlivé „nadprirodzené obdarenia“ alebo za rôzne „bohumilé“ diela. Vieme, ako Pavol rozlísil „vešteckého ducha“ v žene, ktorá mu navonok svojimi vyjadreniami robila dobrú reklamu. „Tito ľudia sú služobníkmi Boha, Najvyššieho, a zvestujú vám cestu spásy.“ (Sk 16,17) A predsa to hovoril zlý duch.

Sv. Ján v Prvom liste (4,1) píše: „Milovaní, neverte každému duchu, ale skúmajte duchov, či sú z Boha.“ Na rozlišenie nestačí inteligencia, štúdium, niekedy ani skúsenosť, ale potrebný je pre nás Boží Duch, Duch pravdy.

Diabol má tendenciu zúžiť ľudský pohľad, poukázať človekovi na všetko, čo je schopný dosiahnuť, čo môže mať vo svojich rukách, až nakoniec ho presvedčí, že si vystačí sám, a Boha nepotrebuje. Jeho trik nie je natoľko v ponúkaní „zlého“, ale neraz práve naopak, v ponúkaní „dobrého“. Áno, má aj svojich von-

kajších adorátorov, ktorých nazývame satanisti, ale ešte väčšie nebezpečenstvo pre nás hrozí, keď si nás získa vnútorme, keď neskoro zistíme, že sme sa zásadne dali pomýliť.

Kniežactvá a mocnosti

V našom úsilií pri premáhaní zlého si musíme uvedomiť aj to, že nebojujeme proti ľuďom z tela a krvi, ale proti kniežatstvám

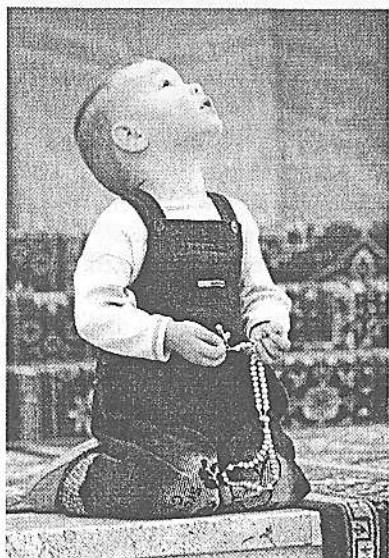
a mocnostiam temnosti. A tu snáď viac než inokedy potrebujeme dar rozlišovania, ktorý nám pomáha chrániť v sebe všetky dary milosti a je akýmsi strážcom všetkých darov. Ľudia, ktorí sú ním obdarení vycítia, čo im osozí alebo čo im môže ublížiť. Vedia vypozorovať, čomu sa treba venovať alebo pred čím sa chrániť.

Pôsobiť na prostredie

V tomto dare je možné uzdravujúco pôsobiť aj na prostredie. Ak by sme chceli prirovnať tento dar k ríši zvierat, tak vieme, že niektoré z nich v čase nebezpečenstva vedia veľmi rýchlo vystríhať a uchrániť aj ostatné. V dare rozlišovania je možné oveľa skôr spoznať pravú príčinu rôznych medziľudských napäti, či príčinu „dusnej atmosféry“.

Napríklad, je badateľný rozdiel na našich bohoslužobných zhromaždeniach, keď sa zíde spoločenstvo ľudí, ktorí naozaj darovali svoj život Pánovi a keď sa zíde spoločenstvo veriacich, ktorí si len zo zdvorilosti chodia splniť svoju povinnosť. Človek majúci cit pre rozlišovanie, umocnený darom rozlišovania, vybadá atmosféru, ktorá vládne v prostredí, do ktorého prichádza. Duchovní ľudia vedia spoznať, kde je viac „Ducha“.

Istý kňaz približoval svoju skúsenosť z duchovných cvičení, kde kázal pre skupinu mladých ľudí následovne. Medzi exercitantmi bola jedna účastníčka, ktorá po prvých prednáškach svojím správaním výrazne rušila ostatných. Keďže ju kňaz poznal ako vyváženú osobu, videl, že teraz nie je vo svojej

„koži“. Po ďalšej prednáške jej v súkromí navrhol modlitbu, aby sa upokojila. Jej reakcia: „Za mňa sa netreba modliť“, ho len uistila o naliehavosti modlitby. Odišla sice s odmietnutím modlitby, ale on za ňu v modlitbe prosil Pána o oslobodenie od vplyvu Zlého. Počas nasledujúcej prednášky bola vidiťne pokojnejšia. Cez prestávku vyhľadala exercitátora s otázkou: „Vy ste sa za mňa modlili, pravda?“ Keď prisvedčil, podľakovala mu a dodala, že nevie, čo to s ňou bolo, ale jednoznačne cítila, že je pod vplyvom Zlého.

Choroby

Charizma rozlišovania sa môže tiež vhodne uplatniť v prípadoch, keď Zlý spôsobuje niektoré choroby. Vieme, že Ježiš sa stretával s ľuďmi, ktorí boli pod vplyvom Zlého. Napríklad vyháňal nemého ducha alebo oslobodzoval ženu, ktorá osemnásť rokov trpela na krvotok. Ježiš z nej vyhnal ducha a osloboobil ju. Podobne uzdravil zhrbenú ženu, keď z nej vyhnal ducha neduživosti. Tiež vyhnal ducha z námesačného. Takýchto prejavov Ježišovej moci je viac. Nechcem tvrdiť, že každá choroba má pôvod v pôsobení zlého ducha, ale niekedy je užitočné sa pýtať, či niektoré choroby alebo chorobné stavy, nie sú spôsobované Zlým, voči ktorému sa mohol niekto otvoriť, najčastejšie páchaním hriechu. Svedectvá kňazov, zaoberajúcich sa touto špecifickou oblasťou, oblasťou oslobodzovania od Zlého, zhodne potvrdzujú, že najčastejší spôsob, ako sa Zlý zmocňuje človeka, je otvorenie sa pre hriech, súhlas s hriechom. Božia milosť, získaná najmä skrzc zásluhy Ježiša Krista a uplatňovaná rôznym spôsobom (sviatosti, modlitba príhovoru, exorcizmus...), môže účinne pomáhať ľuďom uvoľniť sa z pút Zlého. Ale následne sa tiež očakáva verná spolupráca na diele svojho vykúpenia, predovšetkým úprimnou snahou chrániť sa pred hriechom, ako aj pred inými zlymi, okultnými vplyvmi.

To všetko nás nabáda k naliehavosti rozlišovania a pokornej prosbe k Duchu Svätému, aby sme Ním mohli byť obdarení aj v tomto smere.

Charizmu rozlišovania (gr. *diakriseis pneumaton - doslovne preložené ako rozsudzovanie duchov*) nazývame aj „ochrannou charizmu“. Má chrániť Cirkev a cirkevné spoločenstvá pred nebezpečenstvom nasledovania falošných duchov. Toto rozlišovanie nie je vedené cími, ale je to proces načuvania a zvažovania, aby sme dospeli k správnemu rozhodnutiu.

Základným predpokladom je neustále počúvanie a čítanie Božieho slova, podriadenie sa pôsobeniu Ducha Svätého a starostlivé načúvanie svedectvám verejných krestanov.

Merítkom je budovanie Cirkvi a prehľbovanie nasledovania Krista.

Záver

To, čo som doteraz uviedol o charizme rozlišovania naznačuje, že jej uplatnenie sa viaže predovšetkým smerom k spoznaniu Zlého; ale to nie je celá pravda. Nesmieme zabúdať, že Božie dary, a teda i charizmy, sú nám dané predovšetkým preto, aby sme v nich mohli ešte viac spoznať Boha a zamilovať si Božie kráľovstvo.

Naša prvoradá úloha nie je bojo so satanom, ale „*upevňovať sa v Pánovi a v sile jeho moci*“ (Ef 6,10). Čiže ide o našu jednotu s Bohom, ide o naše osobné, dôverné spoločenstvo s Pánom. Ide o úsilie porozumieť Bozej vôle a splňať ju, a to nie je vždy také jednoznačné.

Charizma rozlišovania je nám predovšetkým potrebná k tomu, aby sme správne spoznávali Božiu vôle a tiež, aby sme ju aj dobre splnili. Tak ako sme v nej schopní odhaliť intrígy Zlého, treba povedať, že Duch Svätý nám rovnako pomáha hľadať i nachádzať nebeských „spolupracovníkov“, anjelov a svätých a aj s ich pomocou chcieť to, čo chce Boh, teda mať spolučasť na diele spásy.

Peter Brodek

Ako byť dobrým otcom?

Hľadaj Boha ako Otca.

Len skúsenosť Boha ako milujúceho Otca, môže byť základom ľudskej lásky, tak otcovskej ako aj materinskej. Odhalenie otcovského obrazu Boha sa stáva pre muža najhlbším základom, na ktorom môže budovať uvedomelé i zrelé povolanie byť otcom.

Bud' dobrým synom, aby si mohol byť dobrým otcom.

Pre mladého muža je cestou k otcovstvu skúsenosť synovstva. Je potrebné sa najprv naučiť byť milosrdným, verným i pokorným synom, aby sme sa následne mohli stať milosrdnými, vernými i pokornými otcami.

Zanechaj otca i matku.

Skutočné, fyzické i emocionálne opustenie - zanechanie rodičov je nutnou podmienkou dobrého manželstva i rodičovstva (otcovstva). Toto opustenie sa uskutočňuje nie len cez „odchod z domu“, „oddelenie sa od rodičov“, ale skrzes zmierenie i vzťahy s nimi. Opustenie i sloboda voči rodičom je podstatnou podmienkou manželského vzťahu.

Daruj deťom bezpečie i lásku v úplnej rodine.

Diet'a potrebuje nie len individuálnu lásku otca i matky, ale tiež vzájomnú lásku oboch rodičov. Cez túto lásku sa dieť'a „dozvedá - skusuje“ čím je ľudska láska, rodina i manželstvo. V úplnej rodine má oporu i prežíva pocit bezpečia.

Dôveruj svojim deťom.

Diet'a spontánne dôveruje svojmu otcovi, keď sa cíti ním milované i prežíva jeho dôveru voči sebe. Dôvera rodí dôveru. Viera otca v syna - dcéru je základom pravdivého otcovstva.

Vybuduj si vlastnú autoritu voči deťom.

Byť otcom znamená dať sa k dispozícii rodine i deťom, slúžiť im a byť za nich zodpovedný.

Miluj deti nezištnou láskou.

Diet'a sa rodí ako ovocie vzájomnej lásky svojich rodičov i nezištej lásky k novému človeku, ktorého priviedú na svet. Ukazuj svojmu dieťaťu lásku bez kladenia podmienok. Táto láska je vždy odzrkadlením bezpodmienečnej lásky Nebeského Otca voči svojim deťom.

Nauč deti radosti zápasenia i boja.

Špeciálnou úlohou otca je uvádzanie svojich detí do umenia zápasu i boja o dôstojný a úctivý život svoj i svojich blízkych. Veľké i dobré veci sa nenadobúdajú ľahko.

Vytváraj atmosféru slobody pre svoje deti.

Otec nie je pánom svojho dieťaťa. Sloboda i dôvera medzi otcom i dieťaťom vytvára vzťah náklonnosti i partnerstva. Závislosť dieťaťa na otcovi i atmosféra slobody rozvíjajú zrelost' a zodpovednosť dieťaťa.

**Privítame
Vaše postrehy,
skúsenosti,
svedectvá
a otázky**

Daruj deťom každý deň trochu času.

Otcovstvo si vyžaduje od chvíle príchodu dieťaťa na svet čas. Nedostatok komunikácie spôsobený nedostatkom času otca vplyva negatívne na emocionálny, intelektuálny i duchovný rozvoj dieťaťa.

Preložené i spracované podľa „Dziesięć przykazań dojrzałego ojcostwa według Józefa Augustina SJ“

Ako kráčať v ústrety deťom?

Pozeraj sa na dieťa ako na toho, kto robí ťažký výstup na vysokú horu.

Mysli na jeho silné stránky.

Nauč sa ich počúvať.

Chráň emócie svojho dieťaťa.

Každý deň pochvál' dieťa za niečo, čo urobí dobre.

Zdieľaj s dieťaťom svoje emócie.

Bud' rozhodný pomáhajúc dieťaťu v uskutočňovaní zdravých rozhodnutí a výberov.

Uč svoje dieťa tomu, že nie je len samým telom.

Vytváraj a prinášaj pozitívnu atmosféru domov.

Teš sa a hraj so svojim dieťaťom.

Dávaj dieťaťu to, čo máš v sebe cenné a dôležité.

Zakroč, ak tvoje dieťa hovorí o sebe negatívne.

Hovor úprimne o všetkých očakávaniach - svojich i dieťaťa.

Umožní dieťaťu účasť na rozhodovaníach jeho i vlastnej rodiny.

Jasne formuluj požiadavky.
Vnes do vášho života humor.
Nikdy nezahanbuj, nezomiešňuj ani neuvádzaj dieťa do rozpakov.

Licheňskie Centrum Pomoci rodine i závislým osobám

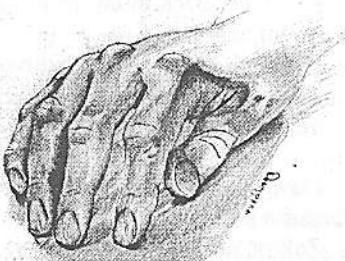

RUKY

Ruky vedia privinúť,
rukы vedia odstrčiť,
rukы odháňajú,
rukы pozývajú,
rukы odmietajú.

Ruky sa otvárajú,
rukы nechávajú padnúť,
rukы dvihajú,
rukы sa zdráhajú,
rukы prijímajú,
rukы zvádzajú.

Ruky ukazujú cestu,
rukы zraňujú,
rukы liečia,
rukы udierajú,
rukы hľadajú,
rukы zatvrdnú.

Ruky odpúšťajú,
rukы hrozia, rukы zdravia,
rukы sa zovierajú v päť.

Ruky ochraňujú,
rukы sa skladajú na modlitbu,
rukы zabijajú, rukы oživujú.

Čo sa stáva skrze moje ruky?
Čo sa stáva skrze tvoje ruky?
Čo sa deje s nami v Jeho rukách?

L. Zennetti

Pokora

Pri preberaní seminára „Roznecuj plameň“ ma oslovila téma o pokore. Mojou túžbou je čoraz viac sa pripodobňovať Ježišovi a byť taká ako je On - Tichý a pokorný srdcom, On je tá Vznešená pokora i Pokorná vznešenosť. Chcem spôsobovať Bohu radosť a viem, že Boh sa raduje, keď nájde vo svojom dieťati pokorne srdce. Zaumienila som si, že budem veľmi prosiť Pannu Máriu, aby mi vyprosila také pokorné srdce, aké má ona a tiež Ducha sv., aby ma očistil od všetkej pýchy. Túžby sú túžby, ale prax a životná situácia ukazujú, ako veľmi človek musí bojať so svojou pýchou. Avšak Bohu je všetko možné a On má moc naše srdce očistiť a darovať nám nové srdce, srdce pokorné. Často ma prenikala bolest, keď som Boha a blížnych zraňovala svojou pýchou. Moje hriechy, zranenia z nedostatku lásky spôsobujú, že nerobím to, čo chcem, ale to, čo nechcem. V minulosti som sa často dala znechutíť svojimi zlyhaniami, ale teraz mi Pán dáva milosť prijímať svoje obmedzenia, hranice, slabosti. Keď som meditovala nad Božím slovom Flp 2,3 – „V pokore pokladajte jeden druhého za vyššieho“, uvedomila som si, aké dôležité je prijať svoje slabosti, obmedzenia a aké dôležité je tešiť sa z obdarovaní, ktoré majú druhí ľudia. Keď to čoraz viac prijímam, som v srdci slobodnejšia a prestávam sa porovnávať a závidiť iným. Predtým som veľmi trpela pocitom menejcenosti a preto som sa často porovnávala s inými a v kútku srdca som im závidela. Hlavne to, akí sú horliví, nadšení, ako sa dokážu obetovať pre blížnych, ako dokážu milovať Boha a jemu slúžiť a tiež som im závidela milosti, ktoré dostali od Pána, jednoducho som žiarlila. Mala som pocit, že mi sú v náručí Boha a ja len pri Jeho nohách. Veľmi ma to trápilo a nechcela som Bohu spôsobovať bolest, ved' On má právo udeľovať čo chce a komu chce. Prosila som Pána, aby uzdravil moje srdce, aby ma oslobovil od porovnávania sa, závisti, žiarlivosti. A Boh s veľkou milosrdnou láskou odpovedal na moje volanie.

V prvom rade mi dal poznáť ako ma veľmi miluje vždy takú, aká som. Ukázal mi, že kvôli mne sa zriekol seba samého a že aj ja sa mám zrieknuť seba samej, mám zmýšľať tak ako On – Flp 2,5-11.

Uvedomila som si, že niet inej cesty pre mňa, ak sa chcem stať slobodným Božím dieťaťom musím zomrieť sebe. Vyjadriala som túto túžbu Bohu a On sa ujal tejto záležitosti a začal konáť svoje dielo skrze svoju lásku ku mne a tiež cez modlitbu, ktorú som našla doma s názvom „prosby o pokoru“ od neznámeho autora. Mojou túžbou je, aby všetci, ktorí majú podobné problémy objavili a spoznali, že sú veľmi milovaní Bohom práve vo svojej úbohosti a biede, že sú veľmi cenní v Božích očiach.

Na záver chcem ešte napísala jednu modlitbu, ktorú som nedávno objavila v jednom časopise a ktorú sa môže modliť každý, kto chce byť pokorný, kto sa chce zrieknuť seba samého a kto chce v pokore pokladať iných za vyššieho od seba.

Katka

Odpustenie

Chcem sa s vami podeliť o svoje svedectvo. So svojou rodnou sestrou sme sa nerozprávali už dlhšiu dobu. Nerozumeli sme si a mali sme na rôzne veci každá iný názor. Keď sme sa aj niekedy snažili rozprávať, dopadlo to tak, že sme sa pohádali. Preto sme radšej spolu prestali komunikovať. Trápilo ma to, ale nemohla som s tým nič urobiť. Počas seminára „Život v Duchu Svätom“, na ktorý som sa prihlásila, sme mali počas voľných štrnástich dní, ak je to možné, niečo urobiť pre zlepšenie narušených vzťahov. Čas súril, hotel termín... S bolestou som si spomenula na to, že sa nerozprávam s vlastnou sestrou. Modlila som sa za to a poprosila Boha o pomoc. Poprosila som ho, nech mi to pomôže napraviť tak prirodzene, lebo ma pozná, že ja sa ľažko pokorím. Zvlášť, keď som si istá, že som v práve. Chystala som sa navštíviť moju mamu. Keď som si balila veci do tašky, prišlo mi na um niečo zvláštne. Prichystal balíček pre svoju sestru. Začudovaná som do krabičky vložila malú ručnú prácu a pekne som to zabalila. Pomyslela som si, že je to čudné. Ale však sa nič nestane, ak to podarujem niekomu inému, ved' kde ja budem so svojou sestrou a zvlášť, keď sa jedna druhej radšej vyhneme. Nastúpila som do autobusu. Viezlo sa v ňom pári ľudí. Ja som však v úzadí autobusu zazrela svoju sestru a pri nej voľné miesto. Vôbec nepochopím, ako som k nej prišla a už nie to, že som si k nej sadla. Pozdravila som ju a hovorím jej: „Mám pre teba darček.“ Zobraľa si ho, podčakovala a d'alej sme sa rozprávali, ako by sa medzi nami nestalo nikdy nič zlé. Ja som pocítila v srdeci veľkú radosť a vdaku voči Bohu, ktorý mám pomohol. Vďaka ti Pane. Vďaka aj vám za vaše modlitby a milosť zúčastniť sa seminára našom meste.

bohuznáma

Pozývame Vás na odborné semináre Pátra ELIASA VELLU, OFM

VNÚTORNÉ UZDRAVENIE 2. - 6.7. 2009 BLAHOSLAVENSTVÁ 8. - 12.7. 2009

Miesto konania:

Účelové zariadenie Slovenskej technickej univerzity GABCÍKOVO

Cena za jeden seminár:

Záloha 70 € (2109,- Sk) sa bude platiť vopred
doplatok 20 € (602,50 Sk) Sk na mieste pri registrácii
Prihlásiť sa môžete e-mailom: seminar.elena@gmail.com
alebo

na poštovú adresu: Elena Ferancová, Krasinského 9, 821 04 Bratislava

PODROBNÉ INFORMÁCIE BUDÚ PRIHLÁSENÝM ÚČASTNÍKOM ZASIELANÉ KONCOM MÁJA

V prípade potreby Vám bližšie informácie poskytnem na tel. č. 0905 335 854

Teším sa na stretnutie s Vami, veľa požehnania.

Elena Ferancová

Výzva ICCRS

zastúpený Michelle Moranovou (prezidentkou ICCRS)
a Orestom Pesarem (riaditeľom kancelárie ICCRS v Ríme)
posielajú tieto informácie všetkým služobným tímom

S veľkou radosťou oznamujú 2. svetové Turíce národov – tento projekt sa má sláviť počas novény v dňoch 23.-30. mája a na Nedeľu zoslania Ducha Svätého 31. mája.

Je to odpoveď na želianie Jána Pavla II. a Benedikta XVI., aby sa spirituálita Turíc rozšírila a vytvorila v Cirkvi kultúru Turíca.

Projekt bude mať dve časti: Večeradlo a slávenie Turíca.

Radcovia, členovia subkomisie ICCRS a národní zástupcovia KCHO sú pozývaní, aby poskytli konkrétnu pomoc pri organizovaní tohto dvojstupňového projektu. Napr. šíriť informáciu o tejto akcii, aby sa dostala k čo možno najväčšiemu počtu ľudí a to osobne, mailom a prostredníctvom publikácií. Možno určiť osobu, ktorá sa bude starať o túto propagáciu a bude spojivom s organizačným tímom ICCRS. Je potrebné, aby sa každý vnímal ako staviteľ mostov v organizovaní tejto akcie.

Prvá fáza sa chápe ako trojročná cesta. Prvý krok sa uskutočnil na Turíce 2008, druhý krok bude v tomto roku a tretím krokom vyvrcholi slávenie Turíca 23. mája 2010. Je to však len začiatok cesty.

Druhým krokom sa začne sedemročná cesta, ktorá sa skončí 50. výročím osláv KCHO.

Informácia o projekte Turíce 2009 bude publikovaná aj na webovej stránke ICCRS. Bude otvorená aj nová sekcia o nových a praktických nápadoch, ktoré pomôžu objaviť nové spôsoby účasti na tomto projekte.

Ďalšie informácie možno žiadať na mailovej adrese pentecostofthenations@iccrs.org.

Modlime sa spoločne a spoločne oslávme Turíce národov 2009.

Podpísaní: Michelle Moranová (prezidentka ICCRS)
Oreste Pesare (riaditeľ kancelárie ICCRS)

Budovanie cirkvi prostredníctvom chariziem

Od 3. do 6. apríla 2008 prebiehalo v Ríme teologické sympózium na tému „Budovanie Cirkvi prostredníctvom chariziem“.

Organizátormi boli ICCRS, Združenie katolíckych charizmatických fraternít a komunít a Pápežská rada pre laikov.

Konferenciu otvoril kardinál Stanislaw Rylko, prezident Pápežskej rady pre laikov. Pozvanie prijalo viacerо biskupov, teológov a vedúcich KCHO s celého sveta.

Cieľom bolo podrobne skúmať vyučovanie Cirkvi o charizmách, od apoštolských čias po súčasnosť, a najmä premyšľať a diskutovať o náuke a praxi chariziem dnes.

Okrem iných vystúpil aj o. R. Cantalamessa, pápežský kazateľ, ktorý hovoril o Cirkevných otcoch.

Ďalším bol O. Pesare, bývalý riaditeľ ICCRS. Zdôraznil, že hovoriť o charizmách neznamená hovoriť len o zázračných veciach, pričom pripomienul náuku Katechizmu katolíckej cirkvi. Jasne sa v ňom hovorí o tom, že „charizmy či už mimoriadne alebo jednoduché a skromné, sú milosti DS, ktoré sú priamo alebo nepriamo užitočné Cirkvi, lebo sú zamerané na jej budovanie, pre dobro ľudí a potreby sveta.“ (KKC 799). V tomto zmysle dodal, že KCHO si želá, aby si všetci v Katolíckej cirkvi naplno uvedomili nevyhnutnú úlohu Ducha Svätého v živote veriacich. A že znovaobjavenie darov Ducha - chariziem - nám mimoriadnym spôsobom dovoľuje žiť z Boha ako synom pre dobro celej cirkvi.

Mac Nutt zase hovoril o dôležitosti chariziem uzdravovania a robenia zázrakov. Zdôraznil, že tak ako terorista nechá výbuchnúť svoje telo, tak mi musíme dnes nechať výbuchnúť svoje srdce.

V závere bolo vyslovené i potvrdené, že charizmy pochádzajú zo srdca Cirkvi a Boh chce dnes nanovala dať charizmy Cirkvi.

Podľa rozhovoru s účastníkom konferencie Jude Antoine a www.zenit.org/article-22191?l=english

Celoslovenské stretnutie spoločenstiev**katolíckej charismatickej obnovy**

KEDY? 9. mája 2009

KDE? Infiniti aréna Košice

(Stará športová hala), Pri jazdiarni 1

KTO PRÍDE? Dariusz Jeziorny, člen ICCRS

*„ked' zostúpi na vás Svätý Duch,
dostanete silu a budete mi svedkami
v Jeruzaleme i v celej Judei aj v Samárii
a až po samý kraj zeme“*

(Sk 1,8)

Program:

9:30 - privítanie a modlitba chvál

10:30 - katechéza

Ako rozpoznať prítomnosť Ježiša v mojom živote?
modlitba za rozpoznanie Ježiša a za uzdravenie

12:00 - prestávka

modlitba príhovoru v modlitebných skupinách

14:30 - katechéza

„Budeť mi svedkami...“ (porov. Sk 1,8)
modlitba za vyliatie Ducha Svätého

16:30 - prestávka

17:00 - slávenie Eucharistie

18:00 - prestávka

19:30 - animovaná adorácia

20:30 - záver

Tešíme na mocné pôsobenie Ducha Svätého
a stretnutie s Vami.

**6. celoslovenské stretnutie vedúcich
katolíckej charismatickej obnovy**

Kedy? 8. mája 2009

Kde? Košice

Vedúci spoločenstiev sa môžu prihlásiť cez svojich diecéznych zástupcov do 20. 4. 2009.

Vychádza ako občasník pre vnútornú potrebu členov a sympatizantov KChO.

Vydáva: Katolícka charismatická obnova Slovenska

Adresa: Hviezdoslavova 670/7, 949 11 Nitra

Redakčná rada: I. Degro, E. Ferancová, V. Kocián, D. Lukáč

Príspevky a objednávky: degro@svmichael.sk

Tlač: Pavol Šidelský - AKCENT PRINT, Jilemnického 4/A, 080 01 Prešov

Redakcia si vyhradzuje právo na úpravu textov zaslaných na uverejnenie.

Všetky príspevky je možné ľubovoľne preberať s uvedením zdroja.

Dobrovoľné príspevky môžete posieláť na účet: Všeobecná úverová banka, č. účtu: 1800629557 / 0200

Chariknižnica

Philippe Madre

Uzdravení a exorcizmus

Autorom uvedenej knihy je u nás už známi trvalý diakon Katolíckej cirkvi, lekár psychiater a zakladateľ komunity Blahoslavenstiev. Vo svojej štúdii - hľadanie hraníc medzi uzdravením a exorcizmom - vychádza predovšetkým z niekoľkoročných osobných skúseností v službe uzdravovania i oslobodzovania. Nezabúda sa však opierať o osobu Ježiša Krista v evanjeliach a jeho službu uzdravovania i oslobodzovania. Poukazuje tiež na charizmy potrebné pre túto službu, ale zdôrazňuje v nej predovšetkým postoj načúvania Duchu Svätému. Nezabúda ani na rôzne formy duchovného odcudzenia a odcudzujúceho správania sa človeka. Predstavuje obtiažnosť rozlišovania a náčrtáva rozdiel medzi exorcizmom a modlitbou oslobodenia. Kniha podáva veľmi vhodné podnete pre túto službu. Po obsahovej stránke môže byť trochu náročná. Vyšla v nakladateľstve Paulinky v roku 2007.

Kenneth McAll

Uzdravení rodových kořenů

Autorom tejto publikácie je anglikánsky laik a tiež lekár i psychiater. V knihe predstavuje svoje skúsenosti s duchovným uzdravovaním rodu alebo rodových koreňov človeka. Je hlboko presvedčený, že mnohí pacienti trpiaci zdanlivo príznakmi psychických chorôb, sú v skutočnosti obeťami negatívneho duchovného zaťaženia svojho rodu. Existujú totiž skutočnosti, ktoré môžu zaťažiť i niekoľko generácií a priniesť zlo do života ľudí, ktorí sa mu nijak vedomé a dobrovoľne neotvorili. Ako liečbu ponúka predovšetkým modlitbu za zomrelých a odpustenie v rámci slávenia Eucharistie. Ako anglikán veľmi obhajuje slávenie Eucharistie za zomrelých, čo je v Katolíckej cirkvi je samozrejmosťou. Svoje rozprávanie dopĺňa mnohými konkrétnymi prípadmi z praxe.

Knihu vydalo Karmelitánske nakladateľstvo Kostelní Vydrí v roku 2007.